Mereu la putere

TRU - December 7, 2024

În România a avut loc o schimbare de regim. O lovitură de stat pașnică și devastatoare. Democrația a fost înlocuită cu o imitație în care au loc alegeri dar alegătorii nu decid. Noua Constituție nescrisă a țării spune că alegerile pot fi cîștigate numai de alesul sistemului. Dacă alegătorii îl votează, cu atît mai bine. Dacă nu, alegerile se anulează și se reiau, pînă la victoria candidatului selectat de sistem din sistem. Cine sau ce e Sistemul? Trebuie înțeles că România n-a inventat nimic de capul ei. România a fost aliniată la noua ordine internațională. E vorba de imperiul elitar care se extinde prin preluarea politică sau militară a statelor naționale. Uniuneana Europeană și Statele Unite (în varianta non-Trump) au pus capăt democrației. O oligarhie politică, managerială și pseudo-intelectuală a capturat toate puterile de decizie și dictează, cu sau fără voința cetățenilor alegători. Din decembrie 2024, România a fost anexată și face parte, de facto, din acest imperiu anti-democratic.

Fără șantajul și comenzile venite de la Bruxelles și de la Washington, România, ar fi continuat șontîc pe drumul ei întortocheat dar n-ar fi pus capăt democrației. Statele Unite au forțat in extremis, în ultimele clipe ale administrației Biden care a aruncă grăbit grenade, înainte de instalarea lui Donald Trump la Casa Albă. Dacă alegerile noastre ar fi avut loc după 20 ianuarie, ziua instalării lui Trump, mascarada care a dus la anularea democrației nu ar fi avut loc. România e acum o posesiune progresistă declarată. Multă lume crede, naiv și inocent, că îndepărtarea candidatului Georgescu e scuzabilă, date fiind calitatea omului și anturajul lui dubios. Nu e așa. Georgescu e respingător dar apariția și succesul lui nu sînt un accident inexplicabil sau o gafă corectabilă prin îndepărtarea candidatului.

Succesul ”extremistului” Georgescu ar fi fost imposibil într-o țară și într-o Uniune Europeană guvernate decent. Alegătorii români din țară și din aria UE au recurs la varianta Georgescu tocmai pentru a pălmui un lung interval de abuz care amenință să se transforme în regim permanent. Interesant, proiectul liberal-progresist e obsedat de justiție dar ignoră total setea de justiție pe care a creeat-o el însuși în sufletul și în mintea a zeci de milioane de oameni. Revolta care l-a propulsat pe Georgescu e revolta acumulată în ani de umilință și abuz oficial: crahul financiar din 2008-2009, carcera COVOID, războiul din Ucraina au fost delcarate obligații superioare, cu plata la victimă. Toate aceste escrocherii și exerciții obscene de autoritate au lăsat în urmă un resentiment cu adevărat național.

De fapt, marea problemă nerostită a epocii e, și în România și în restul Europei, imunitatea pe care sistemul și-a furnizat-o în bloc și etern. Nimeni nu a răspuns pentru abuzurile, înscenările, propaganda și abuzurile ultimilor aproape 20 de ani. Dimpotrivă, fiecare născocire cretină și toate violențele îndreptate împotriva familiei, stabilității și decenței au fost urmate de glorificare și de promisiunea intensificării. Orice s-a întîmplat, sistemul și oamenii lui au ieșit, iar și iar, basma curată și s-au reconfirmat în post și autoritate. Asta a dospit în masa alegătorilor și tot asta l-a propulsat pe Georgescu. Acum, refuzînd verdictul electoral și eliminînd votul a milioane de oameni, sistemul respinge mesajul, ignoră cauzele crizei și își afirmă, încă o dată, imunitatea.

Mulți din cei ce cred că eliminarea lui Geogescu e o excepție justificată și izolată ce va fi urmată de revenirea la normalitate sînt inocenți dar naivi. Mascarada organizată de clasa conducătoare deschide un drum fără întoarcere. Cine a mușcat o dată din fructul oprit o va face mereu. Mai mult, sistemul e obligat să persevereze și să transforme comedia din decembrie 2024 în regim de stat permanent. Toate instituțiile și aproape toată mass media sînt contaminate și complce. Toate instituțiile și aproape toată mass media știu că revenirea, peste 4 ani, la un sistem real democratic și la alegeri libere îi expune unui risc enorm și le poate fi fatală. În consecință, singura cale rămasă e

îngroparea democrației într-un sistem garant contrafăcut, cu alegeri controlate. Evident, pentru mai multă eficiență, sistemul, ar trebui să aleagă varianta filtrului în aval. Adică a cenzurii preventive -un mecanism de selectare și eliminare, un Sfînt Oficiu decident. Ne putem baza pe imaginația și pe practica strălucită a ONG-urilor care au construit, deja, mecanismele de cenzură cunoscute din faimoasele bătălii cu dezinformarea, rasismul și discursul urii. Statul le va mulțumi și le va adopta pios sugestiile.

ONG-urile, socitetatea civilă, presa și restul lumii bune iubitoare de democrație, pot cere organizarea unei Comisii de Apărare a Democrației. Candidații pot fi obligați legal să semeneze o Declarație de bune practici democratice. Deasmenea, Comisia ar putea avea dreptul să îi scoată din cursă pe acei candidați care au făcut, în trecut, declarații ”ostile democrației”. Ce înseamnă ”ostil democrației” vor stabili chiar specialiștii-membri ai distinsei Comisii. Și, cu asta, gata! Problema s-a rezolvat! Vom avea alegeri ”sigure”, cu participarea unuia și aceluiași grup, format din noi și ai noștri, fără riscuri, cu rezultate impecabile și imediat validabile. Dar acest scenariu nu e singurul efect previzibil al mascaradei din decembrie 2024. Cealaltă mare și gravă consecință va apărea, în cealaltă lume, între rîndașii escorcați fără jenă. Masa anonimă a societății va răspunde cu aceași monedă.
Cînd, la vîrf, toate instituțiile statului sînt contaminate de corupție iar regulile de joc au fost suspendate, baza va reclama dreptul de a proceda la fel. Dacă alegerile prezidențiale sînt trucate și au un cîștigător dinainte stabilit, atunci același lucru devine normal în toate situațiile, de la plata impozitelor, la loteria națională și la examenul de bacalaureat.

Așa a fost dintotdeauna, deși lecția nu a fost niciodată preluată de puterea de stat. Arbitrariul și frauda oficială au fost, mereu, urmate de boicotul în masă. Vorbim de statul paralel? Încă n-ați văzut ce înseamnă societatea paralelă! Fuga de stat, evaziunea și subversiunea măruntă dar multiplicată vor deveni baza de funcționare a vieții cotidiene.
Numeorșii protestatari români care cred că o victorie a lui Călin Georgescu ar fi adus ocupația rusă, statul legionar și

dispariția democrației pot fi liniștiți. Da, urmează statul autoritar dar cu ei cîrmă. Sau, cum se spune cu o minunată formulă tehnică, democrația ”consolidată”. Un sistem de castă e inevitabil. Exclusă și declarată inferioară, societatea va funcționa ca decor și, uneori, ca pretext pentru pentru spectacole de o ipocrizie gigantică, ”în apărarea domniei legii și a statului de drept”. Greșeala liberal-progresiștilor e enormă iar orbirea completă. Din acest punct, România și Europa ei dragă nu mai pot atinge decît două destinații. Fie prăbușirea și anarhia politică. Fie statul autoritar, în numele binelui și adevărului deținue de proprietari unici. Prea mult spus? Desigur, e inutil într-o lume vînturată de spaime induse dar să încercăm, totuși, să raționăm. Protestarii și liderii politico-mediatici susțin că adversarul lor e un anti-democrat. Nu există dovezi pentru așa ceva. Potera trimisă să caute legionari prin țară e penibilă. Dealtfel, e curios că statul român e îngrozit de pericolul legionar în timp ce e aliat cu Ucraina, mare protectoare a vechilor și noilor pro-naziști. Și mai interesant: căutăm legionari dar ne-am pierdut complet apetitul anti-comunist. Chiar așa: unde o fi dispărut falnicul anti-comuism românesc? Cum de ne-a trecut așa repede? Și de ce au scăpătat, oare, luceferii anti-comuniști ai anilor ’90? Surpriză! Sînt mai toți pe foarte rentabile și luminoase poziții civic-stîngiste din care cochetează doct cu neo-marxismul.

Dacă nu există dovezi pentru convingerile anti-democratice ale adversarului, există, însă dovezi pentru altceva: convingerile adversarului nu sînt nici liberale, nici progresiste. Dacă asta e sau nu o platformă acceptabilă pentru români, se poate afla numai prin alegeri. Protestatarii și uriașul cor politico-mediatic aliat lor spun că nu e așa. Ei spun că a nu fi liberal și a nu fi progresist înseamnă a nu fi demcorat. Raționamentul lor spune că democrația există doar dacă democrații sînt la putere iar democrați sînt numai liberalii și progresiștii. Așadar: democrația există doar dacă sîntm noi la putere. Mai concis: numai noi putem fi la putere. Așa arată un stat autoritar cu multe mall-uri, mașini, bănci, aeroporturi și un singur partid. Întotdeauna cîștigător de alegeri și mereu la putere.

Partajează postarea:

Toate comentariile sunt moderate.

Nickname

Email (optional)

Reply...